

κος ανά έκταριον. Σημειούμεν ὅτι αἱ παρούσαι ἀνάγκαι τῆς Ἑλλάδος εἰς βαμβακεράς ἴνας εἶναι τῆς τάξεως τῶν 24—25.000 τόννων ἐτησίως. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 1954 ἡ παραγωγή ἀνῆλθεν εἰς 37.000 τόννους, κατέστη δυνατὴ καὶ ἐξαγωγή.

Οἱ σπόροι τοῦ βάμβακος μᾶς δίδουν, ἐκτός τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον περιέχουν, καὶ βαμβακόπιπταν, τροφήν πολύτιμον διὰ τὰ ζῶα.

	Ἐκτάσεις 1935/38 ἐκτάρια	Ἐκτάσεις 1952/53 ἐκτάρια	Παραγωγή κατὰ τόννους		
			1935/38	1953	1954
Κορινθιακὴ σταφίς	64.792	46.517	158.200	77.000	75.000
Σουλτανίνα	10.645	14.893	28.600	38.000	37.000
Ἐπιτραπέζιοι	174.289	169.750	71.500	121.000	120.000
Σταφυλαὶ διὰ οἶνον			372.700	419.600	450.000

Ἡ καλλιέργεια τῆς σουλτανίνας καὶ τῶν ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν εὗρίσκειται ὑπὸ συνεχῆ ἀνάπτυξιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσπεριδοειδῆ, ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων ὑπολογίζεται εἰς 7.500.000 περίπου καὶ αἱ καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις εἰς 18 χιλ. ἐκτάρια. Ἡ παραγωγή ἡ ὅποια ἀνήρχετο εἰς 53 χιλ. τόννους τὸ 1935/38, ἔφθασε τοὺς 160 χιλ. τόννους τὸ 1952, τοὺς 177.000 τὸ 1953 καὶ τοὺς 190 χιλ. τὸ 1954.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας εὐνοεῖται ἀπὸ τὰς οἰκολογικὰς, συνθηκὰς. Πρὸ τοῦ πολέμου ὑπῆρχον 64 ἑκατομ. δένδρα. Σήμερον ἔφθασαν τὰ 70 ἑκατομ.

Ἡ παραγωγή ἀνήρχετο εἰς 113 χιλ. τόννους ἐλαίου καὶ 36 χιλ. τόννους ἐλαιῶν διὰ τὴν περίοδον 1935/38. Τὸ 1953, ἔτος ἐξαιρετικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀνῆλθεν εἰς 160 χιλ. τόννους ἐλαίου καὶ 56 χιλ. τόννους ἐλαιῶν. Τὸ 1954 εἶχομεν ἀντιστοίχως 115 χιλ. καὶ 39 χιλ. τόννους.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ὄπωροφόρων δένδρων εὗρίσκειται ἐπίσης ἐν πλήρει ἀναπτύξει. Ἰδιαιτέρως ἡ καλλιέργεια τῆς μηλέας καὶ κατόπιν τῆς ἀπιδέας, ἡ ὅποια ἀναπτύσσεται εἰς τὰς ἡμι-ὄρεινὰς περιοχὰς καὶ τῆς ἀμυγδαλιάς εἰς τὰ ξηρὰ ἐδάφη.

Ἡ παραγωγή τῶν κτηνοτροφικῶν φυτῶν εὗρίσκειται ἐπίσης εἰς ἀνάπτυξιν. Παρητηρήθη μία αὐξήσις τῆς ἀποδόσεως ἀνὰ ἐκτάριον τὰ τελευταῖα ἔτη.

16. Τμημα ἀξιόλογον τῆς αὐξήσεως

15. Ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα δενδρωδῶν καλλιεργειῶν, αἵτινες προσπορίζονται τὴν ὑγρασίαν ἀπὸ τὰ βαθέα στρώματα τῆς γῆς.

Αἱ καλλιέργειαι αὐταὶ περιλαμβάνουν τὴν ἄμπελον, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὴν ἐλαίαν, τὴν συκὴν καὶ τὰ ὄπωροφόρα δένδρα.

Ἡ ἀμπελοργία καλύπτει τὰς ἀκλούθους ἐκτάσεις:

τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος—ἀγροτικὸς τομεὺς—ὀφείλεται εἰς ἐγγεῖους βελτιώσεις αἱ ὁποῖαι ἐξετελέσθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἐξετελέσθησαν διάφορα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα. Ἀφοροῦν τὰς ἀρδύσεις 32 χιλ. ἐκταρίων, τὰς ἀποστραγγίσεις 28 χιλ. ἐκταρίων, τὴν προστασίαν ἐναντιον πλημμυρῶν 26 χιλ. ἐκταρίων, βαθείας ἀρρύσεις καὶ κυλίσματα ἐπὶ 27 χιλ. ἐκταρίων, ἔργα ἐκχερσώσεως ἐπὶ 9.100 ἐκταρίων, ἔργα ἰσοπεδώσεως 4.300 ἐκταρίων, ἔργα ἀξιοποίησεως ἀλκαλικῶν γαιῶν ἐπὶ 2.850 ἐκταρίων.

17. Ἡ βελτίωσις τῶν μέσων τῆς καλλιέργειας, ἡ χρησιμοποίησις λιπασμάτων εἰς μεγαλυτέρας ποσότητας, ἡ χρησιμοποίησις προϊόντων πρὸς καταπόλεμιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐχθρῶν τῶν φυτῶν, ἡ χρησιμοποίησις βελτιωμένου σπόρου καὶ γενικῶς ἡ ἐφαρμογὴ βελτιωμένων τεχνικῶν μέσων συνέβαλον εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος ἐν γένει.

Τι ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀκόμη διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγικότητος καὶ ἀνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότου.

18. Ἀπομένουν πολλὰ εἰσέτι διὰ τὰ βελτιωθῆ ἡ ἀγροτικὴ παραγωγικότης καὶ νὰ αὐξηθῆ ἡ παραγωγή.